

Uitstapje leidt tot zege in Skiffhead

Amsterdam - Twee namen vielen op bij de inschrijvingen van de Skiffhead; Mitchell Steenman en Femke Dekker. Maar zo vanzelfsprekend als het voor de toeschouwer was dat zij wonnen, was het niet voor henzelf.

Kirsten van der Kolk

Beiden hadden de Skiffhead aanvankelijk niet in hun planning opgenomen. Als lid van de selectie voor de achten zouden beiden met de Nederlands equipe op trainingskamp in Italië zijn. Ze bleven echter thuis, om uiteenlopende redenen.

Steenman kreeg krap een week voor vertrek van de pas aangestelde Italiaanse bondscoach Antonio Maurogiovanni te horen dat die jonge jongens verkoos boven Steenman en zijn ploeggenoot Rogier Blink. Het gaf Steenman de kans de Skiffhead te starten, wat hij als senior nooit eerder had gedaan. De prioriteit lag altijd bij de Varsity: "Ik vind dat je het tegenover je ploeg niet kunt maken om de Skiffhead te roeien als je een week later de Varsity start. Dit jaar start ik die niet, dus kon ik eindelijk de Skiffhead starten.

"Ook al ben ik van oorsprong een juniorenroeier, ik ben niet een echte skiffeur. Als junior was ik al beter in boordroeien dan scullen. Ik startte ooit een wedstrijd zowel in de dubbeltwee als in de twee-zonder en ik ging harder in de twee-zonder (een dubbeltwee behoort harder te gaan, red.). Sindsdien ben ik blijven boordroeien."

"Ik vond het nu wel een mooie uitdaging in

de skiff te stappen. Zo'n wedstrijd geeft je een doel om voor te trainen. Ik had alleen geen idee hoe hard ik zou gaan. Het roeien ging lekker. Ik ben tevreden. Het water was bladstil. Betere omstandigheden kun je niet krijgen. Het is alleen ontzettend jammer dat Jaap Schouten, voormalig winnaar van de Skiffhead, niet kwam opdagen. Ik had graag van hem gewonnen. Ik wil graag nog een keer winnen als er meer tegenstand is. Dit smaakt naar meer"

De reis van Femke Dekker naar Italië werd een dag voor vertrek afgezegd op advies van de sportarts. De kwakkelende Dekker moest thuisblijven. De Olympisch skiffeuse van 2004 besloot daarom op jacht te gaan naar de overwinning die nog ontbrak op haar erelijst. Haar naam gaf wat glans aan het uiterst mager bezette damesveld. "Omdat ik de laatste tijd veel ziek ben, heeft de sportarts mij op het hart gedrukt dat ik niet te diep mocht gaan. Als er één dag was om mij te verslaan, dan was het vandaag wel. Ik voelde mij van te voren niet op mijn best. Ik was ontzettend zenuwachtig. Dat heb ik in tijden niet gehad. Het oproeien naar de start voelde ook heel erg zwaar."

"Ik zit pas weer sinds een week in de skiff. Dat is toch wel weer even wat anders dan boordroeien. Ik ben erg blij dat ik gewonnen heb, dit had ik nodig. In de acht word je ondergesneeuwd door de groep. Ik had iets voor mijzelf nodig, iets waar ik weer trots op kan zijn."

De glimlach op haar gezicht na de finish was dan ook veelbetekenend.